

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ วันสถาปนา สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ปีที่ 67

BSRI

รวมบทความย่อ

วันพฤหัสบดีที่ 25 สิงหาคม 2565

BSRISWU

BSRI Channel

02-649-5000 ext 17600

bsri.swu.ac.th

คำนำ

การประชุมวิชาการ “การวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม” ครั้งที่ 39 ในวันพฤหัสบดี ที่ 25 สิงหาคม 2565 จัดขึ้นเนื่องในวันคล้ายวันสถาปนาสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ครบรอบ 67 ปี โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักวิชาการสหสาขา ได้เสนอผลงานวิจัยและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางวิชาการร่วมกัน ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ รวมถึงการเรียนการสอน และการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัยต่อไป ในการประชุมครั้งนี้ เป็นโอกาสอันดีที่สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ได้กำหนดให้มีการบรรยายพิเศษเรื่อง “การขอกุณวิจัยร่วมกับนักวิชาการนานาชาติ” โดย รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรินทร์ ปัญญบุรี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนิสิต นักวิจัย นักวิชาการและผู้สนใจทั่วไป

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ได้จัดทำหนังสือรวมบทความคัดย่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อใช้ประกอบในการประชุมวิชาการครั้งนี้ จำนวน 3 หมวด ได้แก่ หมวดพฤติกรรม การเรียนรู้ จำนวน 4 บทความ หมวดพฤติกรรมและจิตวิทยาสุขภาพ จำนวน 5 บทความ และ หมวดพฤติกรรมการทำงานและสังคม จำนวน 5 บทความ รวมทั้งสิ้น จำนวน 14 บทความ

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ขอขอบคุณบุคลากร นิสิตและศิษย์เก่า สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ ตลอดจนนักวิชาการทุกท่านที่มีส่วนร่วมทำให้การประชุมวิชาการครั้งนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

(รองศาสตราจารย์ ดร.อังศินันท์ อินทรกำแหง)

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
วิสัยทัศน์	ก
รายชื่อการนำเสนอผลงานวิจัย (Oral Presentation) งานประชุมสัมมนาวิชาการ	ข
หมวดพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้	
การรับรู้ความสามารถของตนเองในฐานะปัจจัยส่งผ่านของความสามารถและสัมฤทธิ์ผลโดยใช้วิธีตั้งวัตถุประสงค์เพื่อวัดผลลัพธ์สำคัญ (OKRs)	1
<i>ปาณิสรา สืบไชยวัง และ จรินทร์ จารุเสนา</i>	
การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบกระบวนการสอนแบบออนไลน์ เรื่อง เปอร์สเปคทีฟ และ ไอโซเมตริก ในช่วงโควิด 19	3
<i>คุณากร ผลสุวรรณ และ จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า</i>	
ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	5
<i>พระวิโรจน์ วิจิตรธำรงศักดิ์ ประทีป จินนี และ กาญจนา ภัทราวีวัฒน์</i>	
อิทธิพลขององค์การแห่งการเรียนรู้และเจเนเนอเรชั่นของบุคลากรที่มีผลต่อความผูกพันของพนักงานในวิทยาลัยอุตสาหกรรม	7
<i>นันทวัฒน์ พรเลิศกชกร นิตินัย รุ่งจินดารัตน์ และ วัชรากร มยุรี</i>	
หมวดพฤติกรรมและจิตวิทยาสุขภาพ	
การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนารูปแบบการสร้างวัคซีนใจในชุมชนภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัส โควิด 2019 (COVID-19)	9
<i>ฐาศุภกร จันประเสริฐ สุดา วงศ์สวัสดิ์ และ ปองพล ชุขณะโชติ</i>	
พฤติกรรมด้านอาหารปลอดภัยของผู้สัมผัสอาหารในครัวโรงแรม 5 ดาว เขตกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษานักศึกษาฝึกงาน	11
<i>นันทิดา แดงขาว ณัฐนรี สมิตร และ สุพรรณษา หลังประเสริฐ</i>	
ผลของโปรแกรมป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติดโดยใช้หลักการอิสลามต่อความรู้ด้านสุขภาพต้านป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติดในเยาวชนมุสลิมโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้	13
<i>ซารีนะฮ์ ะนี ประภาภรณ์ หลังปุเต๊ะ และ นิซูไรดา นิมุ</i>	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การประยุกต์ใช้การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยชุมชนเป็นฐานเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตผู้ป่วยจิตเภท อุไรวรรณ เกิดสังข์ อังคินันท์ อินทรกำแหง นริศรา พึ่งโพธิ์สม และ อีระยุทธ เกิดสังข์	15
การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพลังสำหรับผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน ตำบลน้ำโจ้ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง ชรัญรักษ์ ปัญญามูลวงษา ปณิสรา จันทร์पालะ ฉัตรสุดา มาทา อังคณา เชื้อเจ็ดตน วิมลวิภา บุญกลิ่น และ อัมเรศ เนตาลีธี	17
หมวดพฤติกรรมการทำงานและสังคม	
ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกลุ่มนักท่องเที่ยว เจนเนอเรชันวาย ชัยยุทธ ถาวรานุรักษ์	19
การวิเคราะห์กระบวนการทางจิตและอัตวิสัยของผู้กำกับภาพยนตร์ผ่านการสร้างภาพยนตร์ ตาม ทฤษฎีจิตวิเคราะห์แนว ฌาคส์ ลากอง พัฒนพล สุธาพร กุลวดี ทองไพบุลย์ และ ไชยวัฒน์ สกุลศรีประเสริฐ	21
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในอำเภอบ้านสะแก จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ อภิสิทธิ์ นิลสุข ศรัณญา เบญจกุล และ มณฑา เก่งการพานิช	23
ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการท่องเที่ยวข้ามภาคของนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย นลินี พานสายตา กาญจนา ภัทรารวิวัฒน์ และ โชคชัย สุเวชวัฒนกุล	25
พฤติกรรมปลอดภัย: การโดยสารรถตู้สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อมราพร สุรการ และ ณภัทรรัตน์ ไชยอัครกัลป์	27

วิสัยทัศน์

ยกระดับกำลังคนด้านวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และจิตวิทยาประยุกต์เพื่อแก้ปัญหาท้าทายสังคม

พันธกิจ

1. การวิจัยที่มุ่งผลิตและเผยแพร่ผลงานวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และจิตวิทยาประยุกต์ที่เน้นการแก้ปัญหาท้าทายของสังคมให้เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. การสอนที่มุ่งผลิตและพัฒนาบัณฑิตด้านการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และจิตวิทยาประยุกต์เพื่อยกระดับกำลังคนให้มีคุณภาพผ่านเครือข่ายวิชาการทั้งในและต่างประเทศ
3. การบริการวิชาการที่มุ่งบริการให้คำปรึกษาวิจัยและให้บริการวิชาการเพื่อรับผิดชอบต่อสังคมด้วยการบูรณาการกับการวิจัยและการเรียนการสอน

สมรรถนะหลัก

1. ผลิตงานวิจัยและบัณฑิตที่มีความเข้มแข็งในวิจัยผสานวิธีทั้งวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ
2. พัฒนาบุคคลให้มีความเชี่ยวชาญทางพฤติกรรมศาสตร์และจิตวิทยาประยุกต์สู่การแก้ปัญหาสังคม
3. บูรณาการความรู้ทั้งจากการวิจัย การเรียน การสอนสู่การให้บริการวิชาการแก่สังคมทุกระดับ

ค่านิยม

ใส่ใจลูกศิษย์และสังคม ยึดมั่นในจริยธรรม สร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ทำงานมุ่งผลสัมฤทธิ์สูง

วัฒนธรรมองค์กร

เข้าใจพฤติกรรมคน มีจิตวิญญาณความเป็นครู พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง บูรณาการทุกพันธกิจ

รายชื่อการนำเสนอผลงานวิจัย (Oral Presentation)
งานประชุมสัมมนาวิชาการ

“การวิจัยพฤติกรรมศาสตร์เพื่อพัฒนาบุคคลและสังคม” ครั้งที่
39

วันพฤหัสบดี ที่ 25 สิงหาคม 2565 เวลา 13.00 – 15.00 น.
ณ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ห้อง 1 หมวดพฤติกรรมการณ์เรียนรู้

วิทยากรประจำห้อง:

1. อาจารย์ ดร.นฤมล พระใหญ่ (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คันทรีย์ ชมพูพาทย์ (มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด)

พิธีกรประจำห้อง: ชุณิภา เปิดโลกนิมิตร

เจ้าหน้าที่เทคนิค: วาสนา วงษ์เพชร

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ชื่อเรื่อง	เวลา	บทความ	QR Code
1	ปานิสรา สีไชยวัง	การรับรู้ความสามารถของตนเองในฐานะ ปัจจัยส่งผ่านของความสามารถและสัมฤทธิ์ผล โดยใช้วิธีตั้งวัตถุประสงค์เพื่อวัตถุประสงค์สำคัญ (OKRs)	13.00-13.20 น.	View	
2	คุณากร ผลสุวรรณ	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยรูปแบบกระบวนการสอน แบบออนไลน์ เรื่อง เปอร์สเปคทีฟ และ ไอโซเมตริก ในช่วงโควิด 19	13.20-13.40 น.	View	
3	พระวิโรจน์ วิจิตรธำรงค์ศักดิ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุทุกระดับที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ ร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	13.40-14.00 น.	View	
4	นันทวัฒน์ พรเลิศกชกร	อิทธิพลขององค์การแห่งการเรียนรู้และ เจเนเนอเรชั่นของบุคลากรที่มีผลต่อ ความผูกพันของพนักงานในวิทยาลัยดุสิตธานี	14.00-14.20 น.	View	

สถานที่: Zoom Meeting
 Meeting ID: 969 7165 2327
 Passcode: 554305
 เวลาในการนำเสนอ 10 นาที
 เวลาในการซักถามและให้ข้อเสนอแนะ 10 นาที

ห้อง 2 หมวดพฤติกรรมและจิตวิทยาสุขภาพ

วิทยากรประจำห้อง:

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันท์ชัตต์สัณฑ์ สกุลพงษ์ (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนยศ สุมาลัยโรจน์ (มหาวิทยาลัยมหิดล)

พิธีกรประจำห้อง: สมพระยา จินดาภาณุกุล

เจ้าหน้าที่เทคนิค: กฤตินิ ทะรินทร์

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ชื่อเรื่อง	เวลา	บทความ	QR Code
1	ฐาศุภร์ จันประเสริฐ	การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนารูปแบบ การสร้างวัคซีนใจในชุมชนภายใต้สถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)	13.00-13.20 น.	View	
2	นันธิดา แดงขาว	พฤติกรรมด้านอาหารปลอดภัยของผู้สัมผัส อาหารในครัวโรงแรม 5 ดาว เขตกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษานักศึกษา ฝึกงาน	13.20-13.40 น.	View	
3	ชารีนะฮ์ ระนี	ผลของโปรแกรมป้องกันการสูบบุหรี่และ สารเสพติดโดยใช้หลักการอิสลามต่อความรอบ รู้ด้านสุขภาพด้านการป้องกันการสูบบุหรี่และ สารเสพติดในเยาวชนมุสลิมโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้	13.40-14.00 น.	View	
4	อุไรวรรณ เกิดสังข์	การประยุกต์ใช้การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยชุมชน เป็นฐานเพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตผู้ป่วยจิตเภท	14.00-14.20 น.	View	
5	ชรัญรักษ์ ปัญญามูลวงษา	การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพฤติกรรม สำหรับผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน ตำบลน้ำโจ้ อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง	14.20-14.40 น.	View	

สถานที่: Zoom Meeting
 Meeting ID: 969 7165 2327
 Passcode: 554305
 เวลาในการนำเสนอ 10 นาที
 เวลาในการซักถามและให้ข้อเสนอแนะ 10 นาที

ห้อง 3 หมวดพฤติกรรมการทำงานและสังคม

วิทยากรประจำห้อง:

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลเทพ พูนพล (สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว)
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะทิพย์ ประดุงพรม (วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา)

พิธีกรประจำห้อง: สมใจ วงศ์สุฤทธิ

เจ้าหน้าที่เทคนิค: พิจิตรา ธรรมสถิตย์ และ อรรถยา ยศประสิทธิ์

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ชื่อเรื่อง	เวลา	บทความ	QR Code
1	ชัยยุทธ ถาวรานุรักษ์	ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกลุ่มนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย	13.00-13.20 น.	View	
2	พัฒนาพล สุธาพร	การวิเคราะห์กระบวนการทางจิตและอัตวิสัยของผู้กำกับภาพยนตร์ผ่านการสร้างภาพยนตร์ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์แนว ฌาคส์ ลากอง	13.20-13.40 น.	View	
3	อภิรักษ์ นิลสุข	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	13.40-14.00 น.	View	
4	นลินี พานสายตา	ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการท่องเที่ยวข้ามภาคของนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย	14.00-14.20 น.	View	
5	ณภัทรรัตน์ ไชยอัครกัลป์	พฤติกรรมพลอดภัย: การโดยสารรถตู้สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล	14.20-14.40 น.	View	

สถานที่: Zoom Meeting
 Meeting ID: 969 7165 2327
 Passcode: 554305
 เวลาในการนำเสนอ 10 นาที
 เวลาในการซักถามและให้ข้อเสนอแนะ 10 นาที

Self-Efficacy as The Mediator between OKRs Ability and OKRs Achievement¹

Panisara Suebchaiwang² and Jarin Jarusen³

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

Objective and Key Results (OKRs) are used as work performance indicators in the context of leveraging the diversity workforce ability. This technique has been used successfully by well-known technology organizations. Thai LAMBDA, a major construction company in Thailand, has used OKRs as a performance evaluation system since 2019 but the achievement of utilizing the system was lower than expected. Consequently, the research objectives are: (1) to explore the impact of two aspects of employee’s abilities which are Objective Alignment Ability (OBA) and Consistent Communication Ability (CCA) on the Individual OKRs Achievements (IOA), and (2) to examine whether Self-Efficacy (SEF) is a mediator between OBA and CCA, and IOA. Five-point scale questionnaires were used to collect data from 200 employees. The data were analyzed using structural equation modeling. The findings showed that SEF was the mediator between OBA and IOA, but not between CCA and IOA. However, CCA had a direct effect on IOA. According to the results, the organization should raise employees’ self-efficacy, improve communication consistency, and enhance employee involvement to promote the individual OKRs' achievements (IOA).

Keywords: objective and Key Results, Objective Alignment Ability, Self-Efficacy

¹ Research Article

² Managing Director at CPS Assets Co., Ltd., E-mail: panisara.aec@gmail.com

³ Lecturer at Faculty of business administration for society, Srinakharinwirot University

การรับรู้ความสามารถของตนเองในฐานะปัจจัยส่งผ่านของความสามารถและสัมฤทธิ์ผล โดยใช้วิธีตั้งวัตถุประสงค์เพื่อวัตถุประสงค์สำคัญ (OKRs)¹

ปานิสรา สืบไชยวัง² และ จรินทร์ จารุเสน³

ระบบการประเมินผลความสามารถและสัมฤทธิ์ผลของพนักงานด้วยการใช้วิธีตั้งวัตถุประสงค์เพื่อวัตถุประสงค์สำคัญ (OKRs) มาใช้เป็นตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการทำงานในบริบทของการใช้ประโยชน์ทวีคูณจากความสามารถของแรงงานนี้ได้รับความสำเร็จในองค์กรเทคโนโลยีที่มีชื่อเสียง บริษัทไทยแลมบ์ดา ในฐานะบริษัทก่อสร้างรายใหญ่ในประเทศไทยได้ใช้ระบบประเมินของ OKRs มาตั้งแต่ปี 2019 โดยได้รับความสำเร็จในการประเมินผลพนักงานต่ำกว่าที่คาดหมายไว้ จึงเป็นสาเหตุการนำมาสู่วัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้ (1) เพื่อสำรวจความสามารถของพนักงานสองด้านคือ "ความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในทิศทางเดียวกัน (OBA)" และ "ความสามารถในการสื่อสารที่ตรงกัน (CCA)" ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ OKRs ในระดับบุคคล (IOA) และ (2) เพื่อทดสอบว่าปัจจัยการรับรู้ความสามารถของตนเอง (SEF) มีคุณสมบัติเป็นตัวแปรส่งผ่านจากความสามารถของพนักงานด้าน OBA และ ด้าน CCA ไปสู่ IOA การวิเคราะห์ผลใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามมาตรฐาน 5 ระดับจากตัวอย่างพนักงานจำนวน 200 คน สถิติหลักที่ใช้วิเคราะห์คือสมการโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า SEF เป็นปัจจัยส่งผ่านบนเส้นทางของ OBA และ IOA ในขณะที่ CCA มีอิทธิพลต่อ IOA เท่านั้น ผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าองค์กรควรส่งเสริมให้พนักงานเกิด การรับรู้ความสามารถของตนเอง และมีความสามารถในการสื่อสารให้ตรงกัน รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงานเพื่อเพิ่มความสำเร็จของ OKRs ในระดับบุคคล

คำสำคัญ: วัตถุประสงค์และผลลัพธ์สำคัญ ความสามารถในการกำหนดเป้าหมายในทิศทางเดียวกัน
การรับรู้ความสามารถของตนเอง

¹ บทความวิจัย

² กรรมการผู้จัดการ บจก. ซีพีเอส แอสเสทส์ อีเมล: panisara.aec@gmail.com

³ อาจารย์ ประจำคณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

Comparison Between Pre and Post Study on an Online Process Model of Perspective and Isometric Achievement During Covid-19¹

Kunakorn Phonsuwan² and Chakapong Phaetlakfa³

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.2, July 2022

The purposes of this mixed-method study are as follows: (1) Compare academic achievement in higher-level knowledge and thinking. Before and after class with an online teaching process model on perspectives and isometrics; (2) to reveal the learning processes of the students during the online teaching process regarding the perspective and the isometric, and (3) to examine the levels of student satisfaction toward the online teaching process, with regard to the perspective and the isometric. The sample consisted of 22 first-year students majoring in product design by selective selection method. The product illustration online teaching process was based on constructivist design theory. The qualitative data was analyzed by descriptive statistics and inference statistics, a t-test. The results revealed that (1) the research sample achieved their knowledge and higher order thinking after the online teaching process regarding to the perspective and the isometric were higher than before the learning process and different at a statistically significance of .01; (2) most of the students had higher soft skills, designing skills and were at high level in all three components of processing skills, especially had a high ability to provide time for collaboration; and (3) the research sample had a high level of satisfaction on the online teaching process perspective and isometric at a high level, they illustrated that the lecturer made the lecture easier to learn and that the students were happier to learn.

Keywords: perspective, isometric, constructivist theory, online teaching process, higher order thinking skills

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Master’s Thesis in Art Education, Faculty of Fine and Applied Arts, Srinakharinwirot University

² Graduate Student, Master’s Degree in Art Education, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University.
Email: rabbitsuan09@gmail.com

³ Assistant Professor at Division of Art Education, Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University.
Email: chakapon@g.swu.ac.th

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบกระบวนการสอน แบบออนไลน์ เรื่อง เปอร์สเปคทีฟ และ ไอโซเมตริก ในช่วงโควิด 19¹

คุณากร ผลสุวรรณ² และ จักรพงษ์ แพทย์หลักฟ้า³

การศึกษานี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed-Methods study) ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และความคิดขั้นสูง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบกระบวนการสอนแบบออนไลน์เรื่องเปอร์สเปคทีฟและไอโซเมตริก (2) เพื่อศึกษาทักษะการออกแบบและทักษะกระบวนการสอนแบบออนไลน์เรื่องเปอร์สเปคทีฟและไอโซเมตริก และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบกระบวนการสอนแบบออนไลน์ เรื่องเปอร์สเปคทีฟและไอโซเมตริก กลุ่มตัวอย่างคือนิสิตชั้นปีที่ 1 วิชาเอกการออกแบบผลิตภัณฑ์จำนวน 22 คนโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือกระบวนการสอนแบบออนไลน์ โดยบูรณาการจากทฤษฎีการออกแบบกับทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติบรรยาย การทดสอบทีและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า (1) กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดขั้นสูงหลังการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนออนไลน์แบบเปอร์สเปคทีฟและไอโซเมตริก สูงกว่าก่อนการเรียน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (2) นิสิตส่วนใหญ่มีทักษะการออกแบบและทักษะกระบวนการเพิ่มสูงขึ้น และมีทักษะกระบวนการด้านการร่วมมือในการทำงานกลุ่ม และ (3) นิสิตส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในระดับมาก

คำสำคัญ: ทศนิยมภาพ ภาพฉาย ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กระบวนการเรียนการสอนออนไลน์
ทักษะการคิดขั้นสูง

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

² นิสิตปริญญาโท สาขาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: rabbitsuan09@gmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: chakapon@gs.swu.ac.th

Multilevel Causal Factors Affecting Collaborative Learning of High School Students¹

Phra Virote Vijittamrongsak², Prateep Jinnge³, and Kanchana Patrawiwat⁴

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.2, July 2022

The purpose of this research was to study the multilevel causal factors affecting collaborative learning of high school students. The sample consisted of 545 high school students from 108 study groups in world-class standard schools which selected by multi-stage random sampling. The questionnaires was developed by the researcher from the operational definitions derived from the theories and research concept of the scholars which acceptance criteria were considered for item discrimination (.291-.890), Cronbach's alpha coefficient (.843-.956), confirmatory factor analysis, multilevel confirmatory factor analysis, inter-rater agreement, and inter-rater reliability. Multilevel structural equation modeling (MSEM) was used for data analysis. The results revealed that the modified multilevel model was fitted with the empirical data ($\chi^2 = 640.898$, $df = 402$, $\chi^2/df = 1.594$, $CFI = .965$, $TLI = .959$, $RMSEA = .033$, $SRMR$ (Within) = .033, $SRMR$ (Between) = .066). At the group level, group efficacy had a direct effect on collaborative group learning, and group emotional intelligence had an indirect effect on collaborative group learning through group efficacy. At the individual level, self-efficacy, attitude toward collaborative learning, saraniyadhamma 6, and achievement motivation had a direct effect on collaborative learning, and emotional intelligence had an indirect effect on collaborative learning through self-efficacy, attitude toward collaborative learning and saraniyadhamma 6. In addition, collaborative group learning had a cross-level effect on collaborative learning. Therefore, in organizing activities where students collaborated in groups together, administrators or teachers should promote the development of such important factors that enable students to learn together.

Keyword: multilevel casual factors, collaborative learning, self-efficacy, emotional intelligence, saraniyadhamma 6

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Doctoral Dissertation in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research institute, Srinakharinwirot University. Supported by Behavioral Science Research institute

² Graduate student, Doctoral degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research institute, Srinakharinwirot University. E-mail: virotev@gmail.com

³ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: prateep@swu.ac.th

⁴ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: kanchana.patrawiwat@gmail.com

ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย¹

พระวิโรจน์ วิจิตรธำรงค์ศักดิ์² ประทีป จินนี่³ และ กาญจนา ภัทราวินวัฒน์⁴

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนมาตรฐานสากล จำนวน 545 คน 108 กลุ่ม จากการสุ่มแบบหลายชั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ผ่านเกณฑ์การตรวจสอบอำนาจจำแนกรายข้อ (.291-.890) ความเชื่อมั่นโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (.843-.956) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน องค์ประกอบเชิงยืนยันพหุระดับ ความสอดคล้องภายในกลุ่ม และความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม แล้วจึงวิเคราะห์แบบจำลองโครงสร้างความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลพหุระดับ พบว่าแบบจำลองความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 640.898$, $df = 402$, $\chi^2 / df = 1.594$, $CFI = .965$, $TLI = .959$, $RMSEA = .033$, $SRMR (Within) = .033$, $SRMR (Between) = .066$) ในระดับกลุ่มพบว่า การเรียนรู้ร่วมกันของกลุ่มได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ความสามารถของกลุ่ม และอิทธิพลทางอ้อมจากความฉลาดทางอารมณ์ของกลุ่มผ่านการรับรู้ความสามารถของกลุ่ม ส่วนในระดับบุคคลพบว่าการเรียนรู้ร่วมกันของนักเรียนได้รับอิทธิพลทางตรงจากการรับรู้ความสามารถของตน เจตคติต่อการเรียนรู้ร่วมกัน หลักสาราณียธรรม 6 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากความฉลาดทางอารมณ์ผ่านการรับรู้ความสามารถของตน เจตคติต่อการเรียนรู้ร่วมกัน และหลักสาราณียธรรม 6 นอกจากนี้ยังได้รับอิทธิพลทางตรงข้ามระดับจากการเรียนรู้ร่วมกันของกลุ่ม

คำสำคัญ: ปัจจัยเชิงสาเหตุพหุระดับ การเรียนรู้ร่วมกัน การรับรู้ความสามารถของตน ความฉลาดทางอารมณ์ หลักสาราณียธรรม 6

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

² นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: virotev@gmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: prateep@swu.ac.th

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: kanchana.pattrawiwat@gmail.com

The Influence of Learning Organization and Generation towards the Engagement of Dusit Thani College Employees¹

Nantawat Pornleartkochakorn², Nitinai Rungjindarat³, and Wacharakorn Mayuree⁴

This research aimed to study the influence of Learning Organization and Generation towards the Engagement of Dusit Thani College Employees. The data was collected by a questionnaire with a total of 148 samplings. The research tool was tested by Content Validity, Reliability and Cronbach’s Alpha Coefficient which showed results of 0.96. The data were analysed using Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation and Enter Regression. The result showed that Learning Organization has a positive influence statistically significant on the engagement of Dusit Thani College at the level of 0.01. While the generation is statistically insignificant to influence the employee’s engagement to Dusit Thani College at R Square of 61.10%. From the results of this research, the Executive Committee of Dusit Thani College should focus on developing the Learning Organization which affects employee engagement.

Keywords: learning organization, engagement, generation

¹ This paper submitted in partial fulfillment of the research project granted by Dusit Thani College

² Lecturer, Business Administration & General Education Center, E-mail: nantawat.po@dtc.ac.th

³ Lecturer, Business Administration & General Education Center, E-mail: nitinai.ru@dtc.ac.th

⁴ Director of Faculty Planning and Development Department, Dusit Thani College,
E-mail: wacharakorn.ma@dtc.ac.th

อิทธิพลขององค์การแห่งการเรียนรู้และเจเนอเรชันของบุคลากร ที่มีผลต่อความผูกพันของพนักงานในวิทยาลัยดุสิตธานี¹

นันทวัฒน์ พรเลิศกชกร², นิตินัย รุ่งจินดารัตน์³, และ วัชรกร มยุรี⁴

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลขององค์การแห่งการเรียนรู้และเจเนอเรชันของบุคลากรที่มีต่อความผูกพันของพนักงานในวิทยาลัยดุสิตธานี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 148 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และการวิเคราะห์เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter) ผลการวิจัย พบว่าการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความผูกพันของพนักงานในวิทยาลัยดุสิตธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนเจเนอเรชันไม่มีอิทธิพลต่อความผูกพันของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของการตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 61.10% ผลการวิจัยในครั้งนี้ผู้บริหารระดับสูงควรให้ความสำคัญในการพัฒนาองค์การให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลต่อความผูกพันของพนักงาน

คำสำคัญ: องค์การแห่งการเรียนรู้ ความผูกพันของพนักงาน เจเนอเรชัน

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัยดุสิตธานี

² อาจารย์ประจำ ศูนย์บริหารธุรกิจและศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี อีเมล: nantawat.po@dtc.ac.th

³ อาจารย์ประจำ ศูนย์บริหารธุรกิจและศึกษาทั่วไป วิทยาลัยดุสิตธานี อีเมล: nitinai.ru@dtc.ac.th

⁴ ผู้อำนวยการสำนักวางแผนและพัฒนาคณาจารย์ วิทยาลัยดุสิตธานี อีเมล: wacharakom.ma@dtc.ac.th

Action Research for Development of Enhancing Community Vaccines Model in The Situation of COVID-19 Outbreak¹

Thasuk Junprasert², Suda Wongsawat³, and Pongpol Chusanachote⁴

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

This study focuses on developing community vaccines. Action Research was applied. Pak Phli District, Nakhon Nayok Province, and Mae Wang District, Chiang Mai province were selected as a model community that participants in the community participated in this study. The study is divided into 2 phases: Phase 1: Workshop research to create and develop a form of vaccine for the mind in the community. Phase 2: synthesizes the form and creates a guideline to create a vaccine for the mind in the community. Qualitative method and Content Analysis were used. The results showed that the model of building and developing of vaccine of mind consist of 5 steps which are 1) searching for community capital and community potential 2) building a multi-level network 3) defining a mind vaccine target by using community bond and potential based on 4 Build 2 Use 4) implementation and refection and 5) community jointly monitoring. The outcomes for mental health change after participating in the model as the following: 1) having the ability to manage emotions, 2) feeling safe and trusting, 3) living with goals and hope. From the results, the model can be extended to other areas to encourage communities to cooperate in the face of various crises, to be able to prevent, solve problems, and quickly recover to normal conditions. However, some adjustment for different context might be needed. Lasty, it is important to build multi-network levels' co-operation to promote a successful co-operation and drive further policy.

Keywords: community vaccines, COVID-19 outbreak, action research

¹ This paper submitted in partial fulfillment of the research project granted by Department of Mental Health

² Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University.

E-mail: thasuk@g.swu.ac.th

³ Director at Mental Health Promotion and Development Division, Department of Mental Health

⁴ Clinical Psychologist at Mental Health Promotion and Development Division, Department of Mental Health

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนารูปแบบการสร้างวัคซีนใจในชุมชนภายใต้สถานการณ์ การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)¹

ธาศุภกร จันประเสริฐ², สุดา วงศ์สวัสดิ์³, และ ปองพล ชุขณะโชติ⁴

การศึกษานี้มุ่งเน้นการพัฒนารูปแบบการสร้างวัคซีนใจในชุมชนภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 โดยการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ดำเนินการในอำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก และอำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ เก็บข้อมูลโดยวิธีการเชิงคุณภาพ ได้แก่การสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกต การสนทนากลุ่ม และการสะท้อนผลการปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า การพัฒนารูปแบบการสร้างวัคซีนใจในชุมชน 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ค้นหาทุนชุมชนและศักยภาพของชุมชน 2) สร้างเครือข่ายหลากหลายระดับ 3) กำหนดเป้าหมายวัคซีนใจโดยใช้ศักยภาพและสายสัมพันธ์ในชุมชนบนฐาน 4 สร้าง 2 ใช้ 4) ลงมือปฏิบัติและสะท้อนผล 5) ชุมชนร่วมกันกำกับติดตาม ส่วนผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ 1) มีความสามารถในการจัดการอารมณ์ 2) รู้สึกปลอดภัยและไว้วางใจ 3) ใช้ชีวิตอย่างมีเป้าหมายและความหวัง จากผลการศึกษาสามารถนำรูปแบบการสร้างวัคซีนใจไปขยายผลในพื้นที่อื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนเกิดความร่วมมือกันในการเผชิญกับวิกฤตต่าง ๆ สามารถป้องกัน แก้ปัญหา และฟื้นฟูสภาพปกติได้รวดเร็ว โดยรูปแบบที่สร้างขึ้นสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ที่ร่วมกับการส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายในระดับต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนในเชิงนโยบายต่อไป

คำสำคัญ: วัคซีนใจ โควิด-19 การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

¹ บทความวิจัยนี้ ได้รับทุนสนับสนุนจากกรมสุขภาพจิต

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: thasuk@g.swu.ac.th

³ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต

⁴ นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการ ประจำกองส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต

Food Safety Behavior of Food Handlers in The Kitchen of a 5-star Hotel in Bangkok: A Case Study of Interns¹

Nantida Dangkhaw², Natnaree Smith³, and Supunsa Langprasert⁴

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

The aims of this study were (1) to study food sanitation behavior, (2) to study food sanitation behavior factors, and (3) to study the relationship of factors affecting food sanitation behavior for food safety. The questionnaire was used and answered by 217 food handlers who are interns in food management related programs. The result showed that the majority of food handlers had knowledge of food sanitation, especially what should be done or must be done to keep food safe and were encouraged by a command or a role model of their supervisors. The majority of food handlers had the strongly responsible attitude towards adhering to overall food sanitation practices. A positive correlation was found between the factors of knowledge, social support, and attitude of food handlers and the behavior of food sanitation at the hotels. From a multiple regression analysis, it was found that the attitude factor affected the behavior of food handlers the most, followed by knowledge and social support, respectively, at a predictive ability of 43.7%. As such, if the hotel operators or the educational institutions desire to develop the potential of food handlers, they should first promote a positive attitude towards food sanitation, and then provide the food handlers with regular training or education sessions on food sanitation as needed for their functional levels. Moreover, the hotel operators should have in place a food safety policy and relevant facilities to accommodate more efficiency of work performance.

Keywords: food handler behavior, food safety, food sanitation, hotel kitchen

¹ This paper submitted in partial fulfillment of the research project granted by Dusit Thani College

² Assistant Professor at Faculty of Culinary Arts and Kitchen Management, Hospitality Industry, Dusit Thani College. E-mail: Nantida.da@dtc.ac.th

³ Head of Hospitality Business Management Concentration, Master Business Administration, Dusit Thani College

⁴ Lecturer at Office of Registration, Records and Evaluation, Sukhothai Thammathirat Open University

พฤติกรรมด้านอาหารปลอดภัยของผู้สัมผัสอาหารในครัวโรงแรม 5 ดาว เขตกรุงเทพมหานคร: กรณีศึกษานักศึกษาฝึกงาน¹

นันธิดา แดงขาว², ณัฐนรี สมิตร³, และ สุพรรณษา หลังประเสริฐ⁴

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมการสุขาภิบาลอาหาร (2) ศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมการสุขาภิบาลอาหาร และ (3) ศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการสุขาภิบาลอาหาร เพื่อหาอาหารปลอดภัย ใช้วิธีตอบแบบสอบถามของผู้สัมผัสอาหารคือ นักศึกษาฝึกงานจากหลักสูตรเฉพาะทางที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านอาหารจำนวน 217 คน พบว่า ผู้สัมผัสอาหารส่วนใหญ่มีความรู้ด้านการสุขาภิบาลอาหารโดยเฉพาะสิ่งที่ควรทำหรือต้องทำเพื่อให้อาหารปลอดภัย ได้รับแรงสนับสนุนจากคำสั่งหรือแบบอย่างที่ทำหน้างานแสดงให้เห็น ผู้สัมผัสอาหารส่วนใหญ่มีทัศนคติในการปฏิบัติตามหลักการสุขาภิบาลอาหารในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด พบความสัมพันธ์ทางบวกของปัจจัยด้านความรู้แรงสนับสนุนทางสังคม และทัศนคติของผู้สัมผัสอาหารกับพฤติกรรมการสุขาภิบาลอาหารที่ใช้ในโรงแรม เมื่อวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่าปัจจัยด้านทัศนคติ ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้สัมผัสอาหารมากที่สุด รองลงมาคือ ความรู้ และแรงสนับสนุนทางสังคม ตามลำดับที่ความสามารถพยากรณ์ร้อยละ 43.7 ดังนั้น หากโรงแรมสถาบันการศึกษาต้องการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานที่สัมผัสอาหาร ควรส่งเสริมให้มีทัศนคติต่อการสุขาภิบาลอาหารเชิงบวกก่อน และมีการพัฒนาทักษะโดยการอบรมหรือเรียนวิชาการสุขาภิบาลอาหารให้สอดคล้องกับระดับสายงานอย่างสม่ำเสมอ และโรงแรมควรมีนโยบายเรื่องอาหารปลอดภัยมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยส่งเสริมการทำงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: พฤติกรรมผู้สัมผัสอาหาร อาหารปลอดภัย การสุขาภิบาลอาหาร ครัวโรงแรม

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากวิทยาลัยดุสิตธานี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสาขาการจัดการครัวและศิลปะการประกอบอาหาร คณะอุตสาหกรรมบริการ วิทยาลัยดุสิตธานี
อีเมล: Nantida.da@dtc.ac.th

³ หัวหน้ากลุ่มวิชาการจัดการธุรกิจบริการ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิทยาลัยดุสิตธานี

⁴ อาจารย์ ประจำสำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

Effect of a Smoking and Substance Abuse Prevention Program by Using Islamic Principles on Health Literacy on Smoking and Substance Abuse Prevention among Muslim Youth in Private Religious Schools in Three Southern Border Provinces¹

Sarinah Rane², Prapaporn Langputeh³, and Nisuraida Nimu⁴

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

The objective of this research is to compare the average scores of health literacy in smoking and drug prevention among Muslim youth in the three southern border provinces before and after participating in using Islamic principles. The program was developed by integrating Islamic principles into the concept of health literacy promotion based on the V-Shape model which consists of 6 elements: access, understanding, response and questioning, decision-making, behavioral adjustment and communicable. The sample consisted of 100 male Muslim junior high school students selected by purposive sampling. Research instruments consisted of the health literacy on smoking and substance abuse prevention assessment. Reliability of questionnaire was tested using Cronbach's alpha coefficient, yielding a value of 0.87. Data were analyzed using dependent t-test. The study found that overall mean scores of the health literacy on smoking and substance abuse prevention of the majorities after participated in the program (M=80.49, SD = 1.54) were increased than before (M=107.40, SD =1.10) and statistically significant ($P<0.05$) Suggestions for policy implications are Smoking and Substance Abuse Prevention Program by Using Islamic Principles helps to promote health literacy on smoking and substance abuse prevention among Muslim youth. The program should be applied as a further protection tool against new smokers among Muslim youth in other schools both private and public to increase smoking and substance protection skills among the youth effectively and lead to measurement of preventing the increase of new smokers and substance abuse among youth.

Keywords: health literacy, smoking and substance abuse prevention, islamic principles

¹ This paper submitted in partial fulfillment of The Research Project Granted Centre for Addiction Studies (CADS), fiscal year 2019

² Lecturer at Department of The project of Faculty of Nursing, Fatoni University. E-mail: Sarinah.ranee@ftu.ac.th

³ Director at Department of The project of Faculty of Nursing, Fatoni University

⁴ Lecturer at Department of Faculty of Nursing, Princess of Naradhiwas University

ผลของโปรแกรมป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติดโดยใช้หลักการอิสลามต่อความรู้ ด้านสุขภาพด้านการป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติดในเยาวชนมุสลิมโรงเรียนเอกชน สอนศาสนาพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้¹

ซารีนะฮ์ ระณี², ประภาภรณ์ หลังปุเต๊ะ³, และ นิซูไรดา นิมุ⁴

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านสุขภาพด้านการป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติดในเยาวชนมุสลิมพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติดโดยใช้หลักการอิสลาม โปรแกรมพัฒนาขึ้นจากการบูรณาการหลักการศาสนาอิสลามสู่แนวคิดการส่งเสริมความรู้ด้านสุขภาพตามแบบจำลอง V-Shape 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การเข้าถึง การเข้าใจ การตอบโต้ซักถาม การตัดสินใจ การปรับพฤติกรรม และการบอกต่อ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมุสลิมเพศชายระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 100 คน คัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง วัดผลด้วยแบบประเมินความรู้ด้านสุขภาพด้านการป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติด มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาคเท่ากับ 0.87 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้ด้านสุขภาพด้านการป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติดโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างหลังเข้าร่วมโปรแกรม (Mean = 107.40 , SD = 1.10) สูงกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม (Mean = 80.49 , SD = 1.54) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โปรแกรมนี้ สามารถนำไปขยายผลต่อในโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อเสริมทักษะการป้องกันการสูบบุหรี่และสารเสพติดในเยาวชนมุสลิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่มาตรการป้องกันการเพิ่มจำนวนนักสูบบุหรี่และสารเสพติดหน้าใหม่ในเยาวชนได้

คำสำคัญ: ความรู้ด้านสุขภาพ การป้องกันการสูบบุหรี่และยาเสพติด หลักการอิสลาม

¹บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์ศึกษาปัญหาการเสพติด (ศศก.) ประจำปี 2562

²อาจารย์ ประจำโครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี อีเมล: Sarinah.ranee@gmail.com

³ผู้อำนวยการ ประจำโครงการจัดตั้งคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

⁴อาจารย์ ประจำคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

Applying The Community-Based Rehabilitation (CBR) to Improve The Quality of Life in Schizophrenia Patients¹

Uraiwan Kerdsang², Ungsinun Intarakamhang³,
Narisara Peungposop⁴, and Theerayut Kerdsang⁵

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

Illness with schizophrenia, which is a chronic disease. It is a mental disability that requires continuous treatment and rehabilitation to reduce the disability, stigma, and to create a positive attitude from the people in the community to understand the patients and participate in the rehabilitation and care. Community-based rehabilitation is an important concept that can be used in the rehabilitation of schizophrenia patients. It consists of three integrations: 1) patients, 2) families, and 3) community. These are appropriately linked to each other in health, knowledge, occupation, and social services. The main objective of the CBR project is to improve the patients' quality of life and independent living. Applied community-based rehabilitation concepts to improve the quality of life of schizophrenic patients. It is a proactive strategy in which community participation based on CBR processes were: 1) situation analysis, 2) plan and design, 3) action and establishment, and 4) monitor and evaluation. The important success factors for CBR consisted of service mind, data return, community participation, knowledge development, leadership, community context, strategy/process, and activities continued. These will provide through improve quality of life, health, progress in remission of symptoms, living with others, feeling like a social part, responsibility, can work, and activity daily living normally. Therefore, CBR is an alternative service that is necessary for improving the quality of life of schizophrenia patients. So, professional providers should be understanding about CBR concept and how to apply it effectively.

Keywords: community-based rehabilitation, schizophrenia, quality of life

¹ Academic Article

² Graduate Student, Doctoral Degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: nootnaka57@gmail.com

³ Associate Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: ungsinun@g.swu.ac.th

⁴ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University.

⁵ Assistant Professor at Faculty of Nursing, Suratthani Rajabhat University

การประยุกต์ใช้การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยชุมชนเป็นฐาน เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตผู้ป่วยจิตเภท¹

อุไรวรรณ เกิดสังข์², อังคินันท์ อินทรกำแหง³, นริสรา พิงโพธิ์สม⁴, และ ชีระยุทธ เกิดสังข์⁵

การป่วยด้วยโรคจิตเภทเป็นโรคเรื้อรัง เป็นความพิการทางจิตที่ต้องรักษาและฟื้นฟูต่อเนื่องเพื่อลดความบกพร่องจากการป่วย ลดตราบาป สร้างทัศนคติที่ดีของคนในชุมชน และมีส่วนร่วมในการฟื้นฟู การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยชุมชนเป็นฐานเป็นแนวคิดสำคัญในการฟื้นฟูผู้ป่วยจิตเภทโดยอาศัย 3 ประสาน ได้แก่ 1) ผู้ป่วย 2) ครอบครัว และ 3) ชุมชน ซึ่งเชื่อมโยงกันอย่างเหมาะสมในด้านสุขภาพ ความรู้ อาชีพ และบริการทางสังคม มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและความอิสระในการดำเนินชีวิตของผู้ป่วย การประยุกต์ใช้แนวคิดนี้เป็นกลยุทธ์เชิงรุกที่ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการฟื้นฟู ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์สถานการณ์ 2) การวางแผนและการออกแบบ 3) การลงมือทำ และ 4) การติดตามและการประเมินผล ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ได้แก่ การคืนข้อมูลให้ชุมชน การมีส่วนร่วมของชุมชน การพัฒนาองค์ความรู้ การนำอย่างมีประสิทธิภาพของผู้นำ บริบทชุมชน กลยุทธ์/กระบวนการ และกิจกรรมที่มีต่อเนื่อง เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิต สุขภาพ อากาศทุเลา อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ รับผิดชอบ มีงานทำ มีรายได้ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และสามารถใช้ชีวิตได้อย่างปกติ การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยชุมชนเป็นฐานเป็นบริการทางเลือกในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย ผู้ให้บริการทางสุขภาพจึงควรทำความเข้าใจแนวคิดการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยชุมชนเป็นฐาน และการประยุกต์ใช้ให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การฟื้นฟูสมรรถภาพโดยชุมชนเป็นฐาน ผู้ป่วยจิตเภท คุณภาพชีวิต

¹ บทความวิชาการ

² นิสิตปริญญาเอก สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อีเมล: nootnaka57@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: ungsinun@g.swu.ac.th

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

The Development of Activity Packages to Promote the Active Aging for the Elderly, the Homebody Group, Nam Jo Sub-District, Mae Tha District, Lampang Province¹

Charunrak Punyamoonwongsa², Panisara Chanpala³, Chatsuda Mata⁴, Angkhana Chuajedton⁵
Wimwipa Boonklin⁶, and Ammaret Netasit⁷

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.2, July 2022

The objectives of this quasi experiment were to develop an activity package to promote the active aging for the elderly, the homebody group, and study the effect of its implementation. The sample consisted of the elderly, the homebody group aged 60 years and over, living in Nam Jo Sub-district, Mae Tha District, Lampang Province, amounting to 30 people, acquired by volunteer selection. The research tools consisted of 1) the active aging measurement model for the elderly, the homebody group, and 2) activity packages to promote the active aging for the elderly, the homebody group. The statistics employed for analysis were means (\bar{X}), standard deviation (S.D.) and paired sample t-test. The research results showed that 7 activities to promote the Active Aging for the Elderly, the Homebody Group with an average score of each item in the range of 4.73-4.90, and the mean of all activities was 4.82 at the most appropriate level. Furthermore, the elderly had higher mean scores for the Active Aging after the experiment than before, with the highest mean scores on participation, followed by health, and security, respectively.

Keyword: active aging, activity packages, homebound elderly, Lampang Province

¹ Research Article

² Lecturer at Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University.
E-mail: Charunrak@g.lpru.ac.th

³ Lecturer at Department of Education Research and Evaluation, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University. E-mail: Plammy@g.lpru.ac.th

⁴ Lecturer at Department of Community Health, Faculty of Science, Lampang Rajabhat University.
E-mail: Chatsuda@lpru.ac.th

⁵ Lecturer at Department of Biology, Faculty of Science, Lampang Rajabhat University.
E-mail: Achujedton@g.lpru.ac.th

⁶ Lecturer at Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University.
E-mail: Wimwipa@g.lpru.ac.th

⁷ Associate Professor at Department of Psychology and Guidance, Faculty of Education, Lampang Rajabhat University. E-mail: ammarett@g.lpru.ac.th

การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการสำหรับผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน ตำบลน้ำโจ้ว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง¹

ชรัญรักษ์ ปัญญามูลงษา², ปณิสรา จันทร์पालะ³, ฉัตรสุดา มาทา⁴, อังคณา เชื้อเจ็ดตัน⁵
วิมพ์วิภา บุญกลิ่น⁶, และ อัมเรศ เนตาสี⁷

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเชิงกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน 2) เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมในการส่งเสริมพัฒนาการของผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้านที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป อาศัยอยู่ในตำบลน้ำโจ้ว อำเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง จำนวน 30 คน ได้มาด้วยการเลือกโดยอาสาสมัคร (Volunteer selection) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบวัดพัฒนาการสำหรับผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน และ 2) ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการสำหรับผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่แบบ paired sample t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการสำหรับผู้สูงอายุกลุ่มติดบ้าน จำนวน 7 กิจกรรม มีคะแนนเฉลี่ยแต่ละรายการอยู่ในเกณฑ์ระหว่าง 4.73-4.90 และมีค่าเฉลี่ยทุกกิจกรรมเท่ากับ 4.82 อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด 2) ผู้สูงอายุมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการด้านการมีส่วนร่วมมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านสุขภาพ และด้านหลักประกันความมั่นคง ตามลำดับ

คำสำคัญ: พัฒนาการ ชุดกิจกรรม ผู้สูงอายุติดบ้าน จังหวัดลำปาง

¹ บทความวิจัย

² อาจารย์ประจำ สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อีเมล: Charunrak@g.lpru.ac.th

³ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อีเมล: Plammy@g.lpru.ac.th

⁴ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาสาธารณสุขชุมชน คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อีเมล: Chatsuda@lpru.ac.th

⁵ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อีเมล: Achuajedton@g.lpru.ac.th

⁶ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อีเมล: Wimwipa@g.lpru.ac.th

⁷ รองศาสตราจารย์ประจำ สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง อีเมล: ammareet@g.lpru.ac.th

Antecedent and Consequence of Wellness Tourism Engagement among Generation Y Tourists¹

Chaiyut Tawharanurak²

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

The objective of this study was to examine the structural equation modeling of antecedent and consequence of wellness tourism engagement of tourists. The sample consisted of 421 generation Y tourists. The research instrument used six summated rating scale, with reliabilities between 0.87 to 0.93, and factor loadings between 0.51 to 0.86. Data were analyzed by structural equation modeling analysis. The results revealed that the proposed model was fitted with the empirical data; and found that 1) tourist motivation and wellness tourism facility had direct effect on wellness tourism engagement 2) tourist motivation and wellness tourism engagement had direct effect on well-being and 3) tourist motivation and wellness tourism facility had indirect effect on well-being via wellness tourism engagement. The implication of this study should promote the tourist motivation and facility, that encourage wellness tourism engagement and develop well-being of generation Y tourist.

Keywords: wellness tourism, engagement, tourist, generation Y

¹ This paper submitted in partial fulfillment of research project Antecedent and Consequence of Wellness Tourism Engagement among Generation Y Tourists

² Assistant Professor at Faculty of College of Interdisciplinary Studies, Thammasat University.
E-mail: chaiyut8@tu.ac.th

ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ของกลุ่มนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย¹

ชัยยุทธ ถาวรานุรักษ์²

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบแบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างของปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของนักท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่าง คือ นักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย จำนวน 421 คน เครื่องมือที่ใช้การวิจัยเป็นมาตราประมาณรวมค่า 6 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.87 ถึง 0.93 และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.51 ถึง 0.86 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์สมการเชิงโครงสร้าง ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองสมการเชิงโครงสร้างมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดย 1) แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีอิทธิพลทางตรงต่อความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 2) แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีอิทธิพลทางตรงต่อสุขภาพ และ 3) แรงจูงใจในการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพมีอิทธิพลทางอ้อมต่อสุขภาพ โดยผ่านความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จากผลการวิจัยดังกล่าว จึงควรส่งเสริมแรงจูงใจและสิ่งอำนวยความสะดวก จะสามารถทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และนำไปสู่การพัฒนาสุขภาพของกลุ่มนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวายได้

คำสำคัญ: พฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ความยึดมั่นผูกพัน นักท่องเที่ยว เจนเนอเรชันวาย

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง ปัจจัยเชิงสาเหตุและผลของความยึดมั่นผูกพันต่อการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของกลุ่มนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำวิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อีเมล: chaiyut8@tu.ac.th

Lacanian Psychoanalytic Analysis of Film Director’s Psychological Process and Subjectivity through Filmmaking¹

Pattanapol Suthaporn², Kulvadee Thongpibul³, and Chaiyun Sakulsriprasert⁴

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

The objective of this study was to study and analyze the film director’s subjectivity and the psychological process through a selective use of symbols in their film, based on the Lacanian psychoanalytic approach, especially on the concepts of the three orders (the Symbolic, the Imaginary, the Real) and the desire. This research employed a qualitative method, using a case study with purposive sampling. The key informants were five auteur film directors. The data was collected through secondary resources and in-depth, semi-structured interviews, and was analyzed using thematic analysis methods. The research findings indicated three crucial themes, which were the appearance of the director’s subjectivity in the film, the dynamic of subjectivity, and growth factor and healing property. These factors have shown the director attributes in expressing their identity through movies. Furthermore, the qualities change through time, including the property of mental growth. The research findings provided some suggestion to organizations involving in psychological counseling or institutes for education to acquire a knowledge of film as a piece of art which can be utilized in an approach of expressive arts therapy, and to support an intervention development and evaluate the effectiveness of using film as a part of counseling.

Keywords: Jacques Lacan, psychoanalysis, subjectivity, film, film director

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Master’s Thesis in Counseling Psychology, Faculty of Humanities, Chiang Mai University

² Graduate Student, Master’s Degree in Counseling Psychology at Faculty of Humanities, Chiang Mai University.

E-mail: www.patt.co.th@gmail.com

³ Department of Psychology at Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

⁴ Department of Psychology at Faculty of Humanities, Chiang Mai University

การวิเคราะห์กระบวนการทางจิตและอัตวิสัยของผู้กำกับภาพยนตร์ผ่านการสร้างภาพยนตร์ ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์แนว ฌาคส์ ลากอง¹

พัฒนพล สุธาท², กุลวดี ทองไพบูลย์³, และ ไชยันต์ สกกุลศรีประเสริฐ⁴

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาและทำความเข้าใจอัตวิสัยและกระบวนการทางจิตของผู้กำกับภาพยนตร์ผ่านการเลือกใช้สัญลักษณ์ที่ปรากฏในผลงานภาพยนตร์ ตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์แนวฌาคส์ ลากอง โดยเฉพาะแนวคิดระเบียบทั้งสาม (ระเบียบสัญลักษณ์ ระเบียบจินตนาการ สภาวะจริง) และความปรารถนา งานวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพแบบกรณีศึกษา มีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักคือ ผู้กำกับภาพยนตร์ประเภท Auteur จำนวน 5 คน ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษา ข้อมูลหัตถ์ภูมิและ การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์ข้อมูลแบบวิเคราะห์แก่นสาระ ผลการวิจัยพบแก่นสาระทั้งหมด 3 แก่นสาระ ได้แก่ อัตวิสัยของผู้กำกับที่ปรากฏในภาพยนตร์ พลวัตของอัตวิสัยและปัจจัยในการรอกงามและคุณสมบัติในการรักษาเยียวยา ซึ่งสะท้อนให้เห็นคุณสมบัติของการสร้างภาพยนตร์ในการถ่ายทอดตัวตนของผู้กำกับภาพยนตร์ ที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงเวลา รวมถึงคุณสมบัติในการเอื้อให้เกิดการพัฒนาทางจิตใจ อันนำไปสู่ข้อเสนอแนะให้องค์กรที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หรือสถาบันเพื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เริ่มต้นศึกษาภาพยนตร์ในฐานะงานศิลปะที่อาจนำมาใช้ในการบำบัดเชิงศิลปะการแสดงออก รวมถึงเสนอให้ส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาโปรแกรมและศึกษาประสิทธิภาพของการนำภาพยนตร์มาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการให้คำปรึกษา

คำสำคัญ: ฌาคส์ ลากอง จิตวิเคราะห์ อัตวิสัย ภาพยนตร์ ผู้กำกับภาพยนตร์

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

² นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ อีเมล: www.patt.co.th@gmail.com

³ ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

⁴ สาขาวิชาจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Factors Affecting Solid Waste Management Behaviours of Households in Thap Sakae District, Prachuap Khiri Khan Province¹

Aphinat Ninsook², Sarunya Benjakul³, and Mondha Kengganpanich⁴

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

The correlational research aimed to describe the factors affecting solid waste management of the household. The samples were 403 representatives of households and living in Thap Sakae district, Prachuap Khiri Khan Province over 6 months. The theory of planned behavior (TPB) was applied as a research conceptual framework by using the questionnaire. Descriptive statistics and inferential statistics composing Chi-square test, Pearson correlation and Multiple regression analysis were used to analyze data. The results revealed that most sample had improper solid waste Management behaviours (67.7%). Three factors were statistically significantly related to solid waste management behaviors, composing of subjective norms ($r = .171, p < .001$), perceived behavior control ($r = .281, p < .001$), and behavioral intention ($r = .248, p < .001$). The results of the multiple regression analysis composing of behavioral intention ($\beta = .301, p < .001$), and perceived behavioral control ($\beta = .282, p < .001$). These two factors could statistically predict solid waste management behaviors up to 27.0 % (Nagelkerke $R^2 = .27$) Therefore, officers of sub district administrative organization or sub district municipality, communities, and various sectors should collaborate to organize activities in regard to solid waste management. These activities will increase the confidence and skills, and will not be seem as obstructing the management of solid waste at the source.

Keywords: solid waste, household, theory of planed behavior (TPB), factors predicting, Thap Sakae District

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Master’s thesis in Health Education and Health Promotion, Faculty of Public Health, Mahidol University

² Graduate Student in Master’s Degree in Health Education and Health Promotion, Faculty of Public Health, Mahidol University. E-mail: Aphinat-nut@outlook.com

³ Assistant Professor at Department of Health Education and Behavioral Sciences, Faculty of Public Health, Mahidol University. E-mail: Sarunya.ben@mahidol.ac.th

⁴ Associate Professor at Department of Health Education and Behavioral Sciences, Faculty of Public Health, Mahidol University. E-mail: mondha.ken@mahidol.ac.th

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน ในอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์¹

อภินันท์ นิลสุข², ศรัณญา เบญจกุล³, และ มณฑา เก่งการพานิช⁴

การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือน ตัวอย่างเป็นตัวแทนผู้อยู่อาศัยประจำครัวเรือน ในอำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระยะเวลาตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไป จำนวน 403 คน โดยประยุกต์ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วย Chi-square test, Pearson correlation และ Multiple regression analysis ผลการวิจัย พบว่าตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในระดับไม่เหมาะสม/ควรปรับปรุง ร้อยละ 67.7 โดยมี 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ($r = .171, p < .001$) การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ($r = .281, p < .001$) และความตั้งใจในการปฏิบัติพฤติกรรม ($r = .248, p < .001$) สำหรับผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่าความตั้งใจในการปฏิบัติพฤติกรรม ($\beta = .301, p < .001$) และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ($\beta = .282, p < .001$) ร่วมกันทำนายพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนได้ ร้อยละ 27.0 (Nagelkerke $R^2 = .27$) ดังนั้น เจ้าหน้าที่อบต./เทศบาล ชุมชน และภาคส่วนต่าง ๆ จึงควรร่วมกันสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ช่วยให้ครัวเรือนมั่นใจ มีทักษะและไม่รู้สึกรังเกียจกับการจัดการขยะมูลฝอยตั้งแต่ต้นทาง

คำสำคัญ: ขยะมูลฝอย ครัวเรือน ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ปัจจัยทำนาย อำเภอทับสะแก

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาบัตรระดับมหาบัณฑิต สาขาสุศึกษาและส่งเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

² นักศึกษาปริญญาโท สาขาสุศึกษาและส่งเสริมสุขภาพ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล อีเมล: Aphinat-nut@outlook.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

อีเมล: Sarunya.ben@mahidol.ac.th

⁴ รองศาสตราจารย์ ประจำภาควิชาสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล อีเมล:

mondha.ken@mahidol.ac.th

Causal Factors of Regional Tourism Behavior in Generation Y Tourists¹

Nalinee Phansaita², Kanchana Patrawiwat³, and Chokechai Suveatwatanakul⁴

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.2, July 2022

The purposes of this causal research were to validate the causal factors of regional tourism behavior (RTB) and to study the influences of internal and external factors on RTB. The sampling consisted of 534 generation Y tourists in Thailand. Data were collected through questionnaire. Reliability (.79 – .96) and Confirmatory factor analysis and construct reliability (.82 - .98) were performed to evaluate the quality of data. Data was analyzed using the structural equation modeling technique. The results showed that the proposed model fitted with the empirical data ($\chi^2 = 728.77$, $df = 166$, $p < .001$, RMSEA = .080, SRMR = .075, GFI = .885, AGFI = .840, NFI = .928, CFI = .945, $\chi^2/df = 4.390$). The most prominent factors influencing RTB of generation Y tourists were motivation of regional tourism, destination attributes, and reference group. These findings are beneficial to the Tourism Authority of Thailand and those involved in tourism industry such as travel agents, entrepreneurs, and other related service providers. Based on the findings, these organizations in tourism industry can develop the service and product planning to fit with generation Y’s needs in order to promote their RTB.

Keywords: regional tourism behavior, tourists, generation Y, causal research

¹ This paper submitted in partial fulfillment of Doctoral Dissertation in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University or Research Article. Supported by National Research Council of Thailand (NRCT)

² Graduate Student, Doctoral Degree in Applied Behavioral Science Research, Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University. E-mail: ph.nalinee@gmail.com

³ Assistant Professor at Behavioral Science Research Institute, Srinakharinwirot University.
E-mail: kanchana.patrawiwat@gmail.com

⁴ Assistant Professor at Graduate School of Tourism Management, National Institute of Development Administration.
E-mail: dr.choke@yahoo.com

ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการท่องเที่ยวข้ามภาคของนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย¹

นลินี พานสายตา², กาญจนา ภัทราวัดน์³, และ โชคชัย สุเวชวัฒน์กุล⁴

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสาเหตุ มีวัตถุประสงค์เพื่อทดสอบความสอดคล้องของโมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการท่องเที่ยวข้ามภาค และเพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยภายในและภายนอกตัวบุคคลที่มีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวข้ามภาค กลุ่มตัวอย่างคือนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวายในประเทศไทย จำนวน 534 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้วยการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นซึ่งมีค่าระหว่าง .79 - .96 และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเชิงโครงสร้างอยู่ระหว่าง .82 - .98 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ผลการศึกษาพบว่า โมเดลปัจจัยเชิงสาเหตุที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 728.77$, $df = 166$, $p < .001$, RMSEA = .080, SRMR = .075, GFI = .885, AGFI = .840, NFI = .928, CFI = .945, $\chi^2/df = 4.390$) ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวข้ามภาคของนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวายอย่างเด่นชัดคือ แรงจูงใจในการท่องเที่ยวข้ามภาค คุณลักษณะปลายทางท่องเที่ยว และกลุ่มอ้างอิง ข้อค้นพบจากการศึกษานี้เป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เช่น บริษัทตัวแทนท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และผู้ให้บริการที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการวางแผนส่งเสริมสินค้าและบริการทางการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความสนใจของนักท่องเที่ยวเจนเนอเรชันวาย เพื่อกระตุ้นการเดินทางท่องเที่ยวข้ามภาคของนักท่องเที่ยวต่อไป

คำสำคัญ: พฤติกรรมการท่องเที่ยวข้ามภาค นักท่องเที่ยว เจนเนอเรชันวาย การวิจัยเชิงสาเหตุ

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของปริญญาบัตรระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

² นิสิตปริญญาเอก สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อีเมล: ph.nalinee@gmail.com

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: kanchana.pattrawiwat@gmail.com

⁴ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำคณะกรรมการจัดการการท่องเที่ยว สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อีเมล: dr.choke@yahoo.com

Safety Behaviour: Commuting in Public Van in Bangkok and Vicinity¹

Amaraporn Surakan², and Napattarat Chaiakkarakan³

Journal of Behavioral Science for Development (JBSD) Vol.14 No.1, January 2022

This research aims to 1) study for factors affecting safety behaviour among public van passenger in Bangkok and vicinity 2) to explain the conditions related to the safety behaviour of daily public van commuting through the perception of commuters and public van drivers. Mixed method: explanatory sequential design was conducted to collect data from 3 public van stations which are Bangkok-Chonburi route, Bangkok-Phetchaburi route and Bangkok-Nakhonnayok route. Completed data was received from 212 passengers and 45 van drivers. The data analysis is done using multiple regression analysis and content analysis. The findings reveal that 1) people’s knowledge and attitudes towards safety have impact on the safety behaviour of the commuters at 0.001 statistical significance with the predictable rate of 29%; and 2) The public van drivers revealed that public van drivers perceived severity of consequences of risk behaviour, safe-drivingbehaviour, and guidelines for basic safe-driving knowledge, however, they cannot always drive safely. For public van passenger, they perceived guidelines for public van commuting, rules for public van commuting and barriers of safe-driving behaviour. The results of this research enhance safety behaviour in commuting public van.

Keywords: safety behaviour, commuting, public van

¹ This paper submitted in partial fulfillment of the research project supported by Health Systems Research Institute (HSRI)

² Assistance Professor at The Graduate School of Srinakharinwirot University

³ Lecturer at Innovation Learning Centre, Srinakharinwirot University. E-mail: Napattarat@g.swu.ac.th

พฤติกรรมปลอดภัย: การโดยสารรถตู้สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล¹

อมราพร สุรการ² และ ณภัทรรัตน์ ไชยอัศกรกุล³

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมปลอดภัยการโดยสารรถตู้สาธารณะในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) อธิบายปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมปลอดภัยในการโดยสารรถตู้สาธารณะ ผ่านมุมมองของผู้โดยสารและคนขับรถตู้สาธารณะ เป็นการวิจัยผสานวิธี พื้นที่วิจัย คือ วินรถตู้กรุงเทพ-ชลบุรี กรุงเทพ-เพชรบุรี และกรุงเทพ-นครนายก กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้โดยสารรถตู้สาธารณะ 212 คน และคนขับรถตู้สาธารณะ 45 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก การวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ การวิเคราะห์ข้อมูลคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัย 1) ปัจจัยด้านความรู้ และด้านทัศนคติต่อความปลอดภัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมปลอดภัยการโดยสารรถตู้สาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 โดยสามารถทำนายได้ร้อยละ 29 และ 2) มุมมองจากคนขับรถตู้สาธารณะ พบว่า มีการรับรู้ความรุนแรงจากพฤติกรรมเสี่ยง การรับรู้ความสามารถของตนเองในการขับรถ มีการรับรู้กฎและรับรู้แนวทางการปฏิบัติแบบรอบด้านเพื่อพฤติกรรมปลอดภัย แต่ยังไม่สามารถปฏิบัติได้ต่อเนื่อง ส่วนมุมมองจากผู้โดยสารรถตู้สาธารณะ พบว่ามีการรับรู้การปฏิบัติตามกฎในการโดยสาร มีการรับรู้อุปสรรคที่มีต่อการเกิดพฤติกรรมปลอดภัย และมีพฤติกรรมส่งเสริมให้เกิดความปลอดภัย จากผลการวิจัยสามารถนำไปส่งเสริมพฤติกรรมปลอดภัยในการใช้รถโดยสารรถตู้สาธารณะได้

คำสำคัญ: พฤติกรรมปลอดภัย การโดยสาร รถตู้สาธารณะ

¹ บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยที่ได้รับทุนจากสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

³ อาจารย์ ประจำสำนักนวัตกรรมการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีเมล: napattarat@gs.swu.ac.th

BSRI
@SWU

BSRISWU

BSRI Channel

02-649-5000 ext 17600

bsri.swu.ac.th